

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην διηγητὸν
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Αἱ αὐθάδεις ἀπαιτήσεις τῆς Ρωμοσύνης).— Ἡ ἐν Κύπρῳ ἑλλην. ἐκπαίδευσις. — Ἀγγέλια καὶ ἠρώδιοι. — Ἡ γυμναστική εἰς τὴν ἑλληνικὴν τέχνην. — Κατάλογος τῶν ὀλυμπιονικῶν. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι (Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες). — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς (Τὸ φρόνημα τῶν στρατῶν. Στρατὶς καὶ σχολεῖον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 26 Ἀπριλίου 1906

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐμάθομεν ἐπισήμως τὴν νέαν ἀξιώσειν τῆς Ρωμοσύνης. Ἡ χαριτόδωτος γῶνα τῆς Α. Μ. τοῦ Καρόλου, ἵνα συμψηφισθῇ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ζητεῖ μόνον τὰ ὀλίγα ταῦτα: πλήρη ἀναγνώρισιν τοῦ τουρκικοῦ ἱσθμοῦ τοῦ δημιουργήσαντος ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ρωμοσύνης φυλῆς ἐν Μακεδονίᾳ· καταναγκασμὸν τοῦ πατριάρχου νὰ διορίσῃ Ρωμοσύνας ἱερεῖς εἰς τὰς ἑλληνοβλαχικὰς κοινότητας καὶ ἀναγνώριση Ρωμοσύνης μητροπολίτην ἐν Ἀχρίδῃ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων ἐκ Μακεδονίας καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι παρεμπόδισιν τοῦ σχηματισμοῦ ἄλλων.

Το χονδροειδὲς μωρὸν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων θὰ ἐγένετο τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ἀνεγράφησαν ἐν τῷ τύπῳ ὑπὸ ἀκρίτου τινὸς δημοσιογράφου, ἂν μὴ κατ' αὐθεντικὸν τρόπον ἐπιστοῦτο, ὅτι ἐπὶ λέξει οὕτως ἔχει τὸ ἐπίσημον κείμενον τῶν ρωμοσύνων προτάσεων.

Ἡ κατάπληξις εἶναι τὸ ἀληθὲς συναίσθημα, ὅπερ καταλαμβάνει τὴν ψυχὴν παντὸς λογικοῦ καὶ σκεπτομένου ἀνθρώπου μανθάνοντος τὴν ἀνήκουστον ταύτην αὐθάδειαν. Διότι πρῶτην φορὰν ἐν τῇ διπλωματικῇ ἱστορίᾳ τῶν νεωτέρων χρόνων κράτος χωρίζομενον ἀπὸ τοῦ ἀντιπάλου διὰ γεωγραφικῶν φραγμῶν καθιστῶντων ἀδύνατον τὴν διὰ τῶν ὁπλῶν λύσιν τῆς ἀναφυεῖς διαφορᾶς, προβάλλει ἀξιώσεις, οἷος μόνον τελεία ἐκμηδένισις ἐν πολέμῳ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ θὰ ἐδικαιολόγη. Καὶ ἂν ἔτι τὰ ρωμοσύνα τηλεβόλα ἴσταντο ἔτοιμα ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Φιλοπάππου ἢ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος νὰ θρυμματισθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ Μοροζίνι καταλειφθέντα ἑρείπια τοῦ Παρθενῶνος, θὰ ὑπῆρχε κάποια συστολή εἰς τὸν νικητὴν καὶ δι' αἰτίας γενναίου νικητῆ, οἷος ἀξιοῦσιν ἑαυτοὺς οἱ Ρωμοῦνοι, κἀποὶον ἐρύθημα αἰδοῦς θὰ ἐπορφύρωνε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀληθῶς χυλοπροσώπους πέραν τοῦ Δουνάβεως Βλάχους ἐπὶ τῇ προτάσει ὥρων, δι' ὧν οὔτε πλέον οὔτε ἔλαττον ὄντων ἢ βράδιον ἢ Ἑλλάς θὰ καθίστατο ὑποτελής τοῦ χειρίστου εἰδὸς χώρα εἰς τὸν τσαρισμὸν τοῦ Βουκουρεστίου.

Ὁ ἀναλῶν τοὺς προβληθέντας δρους καὶ δυνάμενος νὰ παρακολουθῇ μέχρι τῶν ἄκρων ὁρίων τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν τὰς ἐνδεχομένας περιπετείας εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φθάσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο.

Καὶ ἀν παρὶδωμεν ἔτι τὸν παραλογισμόν, ὅστις διαπνέει τὸ κείμενον τῶν ρωμοσύνων προτάσεων· καὶ ἂν ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμήν, ὅτι ὁ Οἰκουμένικος πατριάρχης εἶναι, ὡς φαντασιοκοποῦντες πιστεύουσιν οἱ Ρωμοῦνοι, κατωτάτος τις ὑπάλληλος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐνεργῶν τυφλὸς ὁμοῦν, ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν ὑπαγορεύεται, καὶ ὅχι ὁ ὑπέρτατος ἡγεμὼν τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀνεξάρτητος θεματοφύλαξ τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ ἀνόνων τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἂν λησμονήσωμεν, ὅτι οἱ Ἑλληνοβλάχοι τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι ἄψυχον κτήμα δύναμενον νὰ ἐκποιηθῇ παρὰ τὴν θέλησίν του εἰς τοὺς Ρωμοῦνους· καὶ ἂν πάντα ταῦτα λησμονήσωμεν, ἐνθυμηθῶμεν δὲ τοῦτο μόνον, ὅτι τὸ μόνον ἔρεισμα, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὰς μεροπλάτας αὐτῆς ἀξιώσεις ἢ Ρωμοσύνα, εἶναι ἡ ἐκδίασις, ἡ ἀνήθικος καὶ ληστρική ἀπειλή, ὅτι ἂν μὴ ὑποχωρήσωμεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας, θὰ ἐξολοθρευθῇ τὸς ἐν τῇ Δακίᾳ Ἑλληνας, ὅτι θὰ καταστήσῃ ἐν αὐτῇ ἀδιώτον τὸν βίον τούτων, ὅτι θὰ δημεύσῃ

τὰς κτήσεις τῶν περιλειπομένων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ὅτι θὰ καταστήσῃ ἀδύνατον πᾶσαν ἐν Ρωμοσίᾳ ἑλληνικὴν ἐμπορίαν καὶ πᾶσαν εἰσαγωγὴν ἑλληνικοῦ προϊόντος, θὰ κατανοήσωμεν, ὅτι οἱ περινοσσοῦντες διπλωμάται τοῦ Βουκουρεστίου ἀπαιτοῦσιν οὐδὲν πλέον ἢ ἔλαττον ἢ νὰ ἀπαρνηθῶμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν αὐτονομίαν οἱ Ἕλληνες καὶ νὰ καταστῶμεν ὄργανα ποταπὰ τῶν ἀνηθικωτάτων αὐτῶν ὀρέξεων.

ὑποθέσωμεν, ὅτι συνομολογοῦμεν τὰ αἰτούμενα. Ἐξαναγκάζομεν τὸν πατριάρχην νὰ ἀναγνώρισῃ ἱερεῖς καὶ μητροπολίτας Ρωμοσύνας· φησίζομεν νόμους καταγινώσκοντας θάνατον κατὰ παντός, ὅστις μὴ ἀνεχόμενος τὰς ῥαδιουργίας, τὰς πιέσεις, τὰς βδελυρὰς συμμάχιας τῶν ρωμοσύνων πρακτόρων μετὰ τῶν Τούρκων ὑπαλλήλων ἢ μετὰ τῶν ληστῶν καὶ τῶν Βουλγάρων δολοφόνων, ἐξέρχεται τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων καὶ μεταδίδει εἰς Μακεδονίαν, ὅπως βοήθησιν τὸν ποικιλοτρόπως ταραττωμένον ἐκεῖνον ὁμαίμονα ἡμῶν λαόν. Ἀλλὰ ὅ· ἀρκέσῃ ταῦτα; Οὐδὲ τὸ ἡμέτερον στρατόν, νὰ κηρύξωμεν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, νὰ νικήσωμεν τὴν αὐτοκρατορίαν ταύτην καὶ διὰ τῶν ἑλληνικῶν λογῶν ἐπιβάλλωμεν εἰς τοὺς Ἑλληνοβλάχους τῆς Μακεδονίας νὰ μὴ ἰδρύσῃ καὶ προικίσῃ ἑλληνικά σχολεῖα, νὰ μὴ ἀκούσῃ τὸ Εὐαγγέλιον ἑλληνιστὴ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, νὰ ἀποκηρύττῃ στεντορία τῇ φωνῇ τὸν Ἑλλητισμόν καὶ νὰ ἀναθεματίζῃ πᾶσαν σχέσιν πρὸς τὸ μισητὸν τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικὸν γένος. Διότι πάσης οἷος δὴποτε ἀντιστάσεως τῶν Βλαχοφόνων τῆς Μακεδονίας κατὰ τῶν ρωμοσύνων ῥαδιουργιῶν ὑπεύθυνος θὰ εἴναι μόνῃ ἡ Ἑλλάς. Πᾶσα ἐγκαρτέρησις καὶ ἐμμονὴ εἰς τὰ πάτρια τῶν γνησιωτάτων ἐκείνων Ἑλλήνων θὰ ἀποβῇ νὰ ἀφορμὴ ρωμοσύνων ἀπειλῶν καὶ παραπόνων καὶ ἐπὶ τῶν ὁγῶν τοῦ Δουνάβεως Ἑλληνας θὰ εἴναι οἱ αἰώνιοι αἰχμάλωτοι τῶν ληστρικών διπλωματῶν τοῦ Βουκουρεστίου καὶ λῦτρα αὐτῶν θὰ ἀπαιτῶνται ἢ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποκήρυξις τῶν Βλαχοφόνων Ἑλλήνων.

Κατὰ τοιοῦτον ἀξιώσεων μία μόνον ἡρμοζεν ἀπόκρισις. Ἡ τελεία διακοπὴ τῶν σχέσεων. Εἶναι δὲ μέγιστον σφάλμα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καταρρίπτειν τὸ ἀξίωμα τῆς Ἑλλάδος ὡς κράτους, ὅτι ἡνέχθη καὶ γινώσκῃ ἐν τῇ νάδι τῶν αὐθαδέστατων ὥρων. Οἱ παρὰ τὰς ὁχθὰς τοῦ Δουνάβεως βιοῦντες Ἑλληνας εἶναι ἢ οὕτως ἢ ἄλλως τὰ εἰσφερόμενα ὅματα τῆς ρωμοσύνης αὐθαιρέσις. Ἀφ' οὗ δὲ εἶναι προωρισμένα νὰ ἀπολεσθῶσιν αὐτοὶ, ὅς ἀφῆσαν αὐτοὺς ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν τύχην, διότι οὕτως καὶ μόνον περισιζομεν τὴν τιμὴν ἡμῶν ὡς ἔθνους καὶ τὴν ἡμέτεραν ἀξιοπρέπειαν ὡς κράτος, ἐνθαρρύνωμεν δὲ καὶ τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ τὸν τίμιον φυλετικὸν ἀγῶνα ἀγωνιζομένους ἑλληνοβλάχους διὰ τῆς πίστεως, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι τὰ πάντα ἐτοιμὴ νὰ θυσιάσῃ, ὅπως ὑπερασπισθῇ τὴν ἡρώϊκον αὐτῶν ἐμμοίην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰς τύχας.

Ἡ ΕΝ ΚΥΠΡῳ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐκινδύνευσεν ἀπαράτρητος νὰ παρέλθῃ λαμπρὰ νίκη τῶν Κυπρίων ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐκπαίδευσως τῆς ἑλληνικῆς νήσου. Τὸς φιλοπατρίδας νησιώτας σὺν πολλαῖς ἄλλαις μερίμαις ζωηρότατα ἀπηγγέλην, ἐξ οὗ οἱ Ἀγγλοὶ κατέλαβον τὴν νῆσον, τὸ ζήτημα τῆς ἐκπαίδευσως ὑπὸ τὴν διπλὴν αὐτοῦ ἐποψίν, πρῶτον τὴν γλίσχρον ἐπιχορήγησιν τῆς κυβερνήσεως καὶ δεύτερον τοῦ Ἀγγλοῦ ἐπόπτου. Αἱ προσπάθειαι τῶν νησιωτῶν ἔτεινον ἀνένδοτοι εἰς τὸ νὰ αὐξήθῃ ἡ κυβερνητικὴ ἐπιχορήγησις καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ Ἀγγλὸς ἐπόπτης δι' Ἑλληνα. Εὐγλωττωσε ἡμῖν τὸς πόθους τούτους τῆς Κ. Πρου ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδρίων τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ὁ βουλευτὴς Λεμεσοῦ Πάπου κ. Χρ. Σωζοῦ, εἰς τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύπρου. Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως ταύτης λαβὼν ἀφορμὴν ὁ Μ. Ἀρμοστής Κύπρου Σέρ Κάρολος Κλιν Χάρμαν προέβη εἰς τὰς

ἐπομένας σπουδαιοτάτας δηλώσεις, αἵτινες ἀληθῶς ἐτίμησαν τὰς φιλελευθέρους παραδόσεις τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ἀπέδειξαν τὸν Ἀγγλον ἄρχοντα ἀνδραδοξάζοντα τὴν ἀπαστεῖλσαν αὐτὸν κυβερνήσιν.

Αἱ δηλώσεις τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἔχουσιν κατὰ τὴν ἀΣπλιγγᾶν Λεμεσοῦ οὕτω:

«Θὰ ἱσχυροῦμαι πολὺ τῷ ὄντι ἂν εἴτε τὸ ἐντιμὸν μέλος, εἴτε τὸ συμβούλιον, εἴτε ἡ χώρα ἐνόμιζον ὅτι ἡ κυβερνήσις δὲν συμπεριθεῖ καθ' ὅλοκληρίαν πρὸς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐντ. μέλους περὶ τῆς μικρὸς τῆς χερσὶν πρὸς τὴν παιδείαν. Ἡ κυβερνήσις ὁλοσχερῶς συμπαθεῖ πρὸς τὰ λεχθέντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ συμφωνεῖ ὅτι τὸ διδόμενον ποσὸν εἶναι ἐλάχιστον. (Σ. Σ. Τὸ διδόμενον ποσὸν εἶναι λίρας στερλ. 5,978.)

» Ἐπιθυμῶ νὰ εἶπω ὅτι ἡ κυβερνήσις συμπαθεῖ τελείως μετὰ τῶν αἰρετῶν μελῶν, καὶ συμπαθεῖ περισσώτερον ἔνεκα τῶν ἐξαιρετικῶν προσπαθειῶν τῶν καταβληθέντων ἐπ' αὐτῶν τῶν κατοίκων—προσπαθειῶν τὰς οἰκίας δικαίως ὑπερνήχθη τὸ ἐντ. μέλος.

» Οὐδεὶς ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ τὰς προσπάθειαις τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Παιδείας τόσοσιν ὅσων ἐγώ.

» Πρὸ 23 ἐτῶν, ὅτε ἀνεχώρησα τῆς νήσου, ἀφῆκα τὴν Παιδείαν εἰς ὅσον δύναται τις νὰ φαντασθῇ στοιχειωδὲς κατὰ τὴν κατάστασιν. Νομίζω ὅτι δύναμαι καλῶς νὰ περιγράψω τὴν κατάστασιν ἐκείνην εἰς τόπον ὅπου ὑπῆρχον ἐλάχιστοι σχολεῖα ἀνευ ἀποτελεσμάτων.

» Κατὰ τὰ 23 ἐτῆ, καθ' ἃ ἤμην μακρὰν τῆς Κύπρου, ἀνέμειχθον εἰς τὰ τῆς Παιδείας ἄλλα Ἀποικικῶν, παρεκλήθησα εἰς συνεδρία Ἐκπαιδευτικῶν Συμβουλίων, καὶ ἔλαβον μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Παιδείας. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Νῆσον δύναμαι πῶς νὰ κρίνω ὅποια ἡ Παιδεία ὀφείλει νὰ εἴναι. Ἐπανελθὼν εὗρον σχολεῖα ἰδρυμένα εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας, διοικούμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, σχολεῖα θαυμάσια διὰ τὰ ἀποτελέσματά των. Καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν σχολείων τούτων ἄρκεται ὑποδεικνύναι τὰ ἐντ. μέλη, τὰ ὅποια παρακάθηνται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο.

» Ἡ πρόδοσις, ἥτις ἐγένετο κατὰ τὰ τελευταῖα 25 ἐτῆ, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς προσπάθειαις τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς Παιδείας τοῦ. Ποιοῦμαι τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἵνα δείξω ὅτι εἶναι φυσικὸν νὰ λαμβάνω ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Παιδείας τοῦ λαοῦ, ὅτι εἶναι φυσικὸν νὰ συμπάθω μετὰ τὰς πόνας διὰ τὴν μικρότητα τῆς χορηγίας τῆς διδόμενης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Εὗρον σπουδαιότατον ἐκπαιδευτήριον ἐν τῇ Νήσῳ, συντηρούμενον διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ λαοῦ ἀνευ βοηθείας ὁποῖαν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβερνήσις δίδει εἰς ἐκπαιδευτήρια ἐν ἄλλαις ἀποικίαις.

» Ἐντὶ συμπάθῃ μετὰ τὰ γεγνημένα παράπονα δὲν τυφλώτω πρὸς τὰς ἀφορμὰς, αἵτινες ἡμῶς δίδουν τὴν Κυβερνήσιν νὰ πράξῃ περισσώτερον τῶν ὅσων ἐπραξε. Τὰ ἐντ. μέλη γνωρίζουν καλῶς ὅτι αἱ χεῖρες τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν δεσμευμέναι, οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου ζητήματος τῆς Παιδείας.

» Τὰ ἐντ. μέλη γνωρίζουσι καλῶς, ὅτι ἔνεκα τοῦ μικροῦ περισσεύματος τοῦ παρεχομένου εἰς τὴν Κυβ. δὲν ἠδυνήθη αὐτὴ νὰ πράξῃ πράγματα, ἅτινα ἀμείνως θὰ ἐπραττε.

» Ταῦτα διὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν ἄλλ' ὡς πρὸς τὸ μέλλον, δὲν ὑπάρχουν λόγοι, ὥστε νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὰ πράγματα θὰ εἴναι καλύτερα; Ἐὰν μὴ σφάλω, θύρα ἡνοίχθη πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν, ἥτις δὲν ἦτο ἀνοικτὴ πρότερον. Ἐὰν μὴ σφάλω, νῆα ἐποχῇ ἀρχεται διὰ τὴν Κυβερνήσιν καὶ τὸ Νομοθετικόν, ἵνα πράξῃσι περισσώτερον καλὰ τῶν ὅσα ἐπράχθησαν.

» Δι' ὑπομονῆς, ἐπιμονῆς, καὶ ἀρμομονικῆς συνεργασίας οἱ πόροι θὰ εὐρεθῶσι πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας.

» Μεταξὺ δὲ τῶν πρώτων ἀναγκῶν, ἡ παιδεία τοῦ λαοῦ ἔρχεται πρώτη. Καὶ ἀποβλέπω μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ χαρᾶς πρὸς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἀνέγκαι τοῦ λαοῦ θὰ ἱκανοποιηθῶσιν.

» Ὡς πρὸς τὸν Ἐπόπτην τῶν Σχολείων, τελείως ἀναγνωρίζω καὶ ἐννοῶ τὰ αἰσθήματα τῶν ἐντ. μελῶν ἐνισταμένων εἰς τὸ νὰ ἐφορεύῃ τῶν σχολείων τῶν Ἀγγλῶν ἐπόπτης. Ὅτι τὰ αἰσθήματα ταῦτα εἶναι πολὺ φυσικά, τελείως ἀναγνωρίζω. Ὅθ' ἦσαν φυσικὰ διὰ πάντα λαὸν πάσης χώρας, ἔστω καὶ μὴ τὸσον θερμαινόμενος ὡς ὁ τῆς Κύπρου.

» Ἀλλὰ τέλος πάντων, δὲν θὰ ἦτο καλὸν νὰ ριψώμεν δλὴν τὴν μομφὴν διὰ τὴν κατάστασιν ἐπὶ τοῦ Ἐπόπτου. Ἰσως οὕτως δὲν γνωρίζει τελείως τὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ θρησκευτικὰ τοῦ αἰσθήματα εἶναι διάφορα τῶν αἰσθημάτων τῶν ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν αἰρετῶν μελῶν.

» Ταῦτα πάντα εἶναι αἱ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κ. Νιοῦχαμ καὶ ἀναγνωρίζω ὅτι εἶναι βάσιμοι καὶ σοβαροί. Ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ ἐπίσης,

ὅτι ὁ κ. Νιοῦχαμ ἐκτελεῖ καλῶς τὰ καθήκοντά του; Ἐὰν τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικότητος καὶ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τοῦ ἐτίθεντο πρὸς στιγμὴν κατὰ μέρος, δὲν θ' ἀνεγνωρίζετο ὅτι ἔκαμε καλὴν ἐργασίαν; Ἐγὼ ἐσχημάτισα τὴν γνώμην ὅτι ὁ κ. Νιοῦχαμ εἰργάσθη καλῶς, καὶ ἐφθασα εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου, αἵτινες τίθενται ἐνώπιόν μου. Παρατηρῶ, ὅτι τὸ Ἐκπ. Συμβούλιον πολλὰκις ἀνεγνώρισεν ὑποχρεῶσιν τῷ κ. Νιοῦχαμ διὰ τὰς πληροφορίες περὶ τῶν σχολ. τῆς Νήσου.

» Καίτοι ὅμως ὁμιλῶ ὑπὲρ τοῦ κ. Νιοῦχαμ δὲν ὑπερασπίζω τὴν θέσιν αὐτοῦ. Τελείως ἀναγνωρίζω τὰ αἰσθήματα τῶν ἐντ. μελῶν ἐπὶ τούτου. Ἀναγνωρίζω καὶ ἡ πεῖρα μ' ἐδίδαξεν, ὅτι θὰ ἦτο καταλλήλοτερον, ἐὰν ὁ Ἐπόπτης τῶν ἑλλ. σχολείων ἦτο Ἑλληνας καὶ ἀνῆκεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν θρησκείαν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οὕτω ἡ ἐπίβλεψις τῶν ἑλλ. σχολείων θὰ προέβαιεν ὁμαλότερα, καὶ ἡ Κυβερ. θ' ἀπληλλάττετο τοῦ πόνου ν' ἀκούῃ προσβολὰς καθ' ἑκάστον ἔτος καθ' ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς.

» Ἐχὼν τὰς ιδέας ταύτας, εἶμαι τελείως ἔτοιμος νὰ παραστήσω τὸ ζήτημα πρὸς ἐκείνους οἵτινες διώρισαν τὸν Ἐπόπτην. Προθύμως ἀναλαμβάνω νὰ συστήσω εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐμοῦ Ἀρχὴν τὴν μετὰ θεσιν τοῦ κ. Νιοῦχαμ καὶ τὸν διορισμὸν προσώπου, ὅπερ θὰ ἦτο μᾶλλον ἐυπρόσδεκτον εἰς τὸν λαόν.

» Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου, παρακαλῶ τὸ Συμβ. ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Νιοῦχαμ καὶ νὰ ψηφίσῃ τὸν μισθὸν του.»

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΑΛΟΙ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν κατέπλευσεν εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου ἱσχυρότατος ἀγγλικὸς στόλος προερχόμενος ἐκ Μελίστης καὶ ἀποτελούμενος ἐκ δέκα καὶ τεσσάρων πλοίων, ὧν τὰ 10 θεωρητὰ ἴης τάξεως καὶ καταδρομικά. Ὁ αἰφνίδιος οὗτος κατάπλους εἶχε τηλεγραφηθῇ ἀπὸ τῆς προτερείας, δι' σκοπὸν εἶχε νὰ ἐκφοβίσῃ τὴν Τουρκίαν πρὸς ὑποχώρησιν ἐν τῷ ὁξυθύνῳ περὶ ὁρίων ἐν τῇ σιναϊτικῇ χερσονήσῳ ζητήματι. Τῷ ὄντι, καθ' ἃ ἐτηλεγραφηθῇ ἐκ Λονδίνου τῇ 22 Ἀπριλίου ἡ Ἀγγλία ἐπέδωκε τῇ Πύλῃ τηλεγράφων ἀπαιτοῦσα τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἐδάφους. Προθεσμίαν ἐκτελέσεως τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης ἡ Ἀγγλία ἔταξε δέκα ἡμέρας.

— Αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι ἐφαρμόζουσιν τὸν ἐσχάτως ψηφισθέντα νόμον κατὰ τῶν μεταναστῶν ἀπηγόρευσαν τὴν ἐπὶ ἀμερικανικοῦ ἐδάφους ἀποβίσεις χιλίων μεταναστῶν προερχομένων ἐξ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου.

— Ἡ παραίτησις τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ Βίττε ἐγένετο ἐπισήμως δεκτὴ δι' οὐκασίον τοῦ τσάρου.

— Πολλοὶ τῶν ἐργατικῶν κέντρων τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῇ 1 (v) Μαῖον παραγὰν ἐξεργάσαντες κατασταλεῖσαι. Ἐν Παρισίοις δὲ Ρώσος Στιρίκας δονομαζόμενος παραπατήσας ἔπεισε κατὰ τὸ δόσος τῶν Βυρκενῶν καὶ ἐκ τῆς πτώσεως ἐξεροῦν φοινίσσας μὲν αὐτὸν, τραυματίσας δὲ τὸν συνοδὸν αὐτοῦ Σουβόροφ. Ἐκ τῶν ἐρευνῶν τῆς ἀτυτονομίας προκύπτει, ὅτι εὐνοῦται ἀναρχικὴν συνάμοσιν ἐξυφάνθη κατὰ τοῦ καθεστῶτος.

Ἡ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

Δεῖγμα τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀνδρικοῦ ιδεώδους εἶναι τὰ ἀετώματα τοῦ καὶ τῆς Αἰγίνης. Ταῦτα παριστῶσιν ὠρεῖα ἀνδρικά σώματα κατὰ τὸ πλεῖστον γυνὰ ἐν πλήρει ἀναπτύξει τῆς ἐνεργητικότητος καὶ δυνάμεως, ἐν μέσῳ ἀγῶνος ὀδγούμενου ὅπῃ τῆς θεᾶς τοῦ πολέμου Ἀθηνᾶς, τῆς οἰκῆς τῶν ἀνδρείων ἡρώων. Χαρακτηριστικὸν τῶν ἀετωμάτων τούτων εἶναι ὅτι οἱ γονατίζοντες καὶ οἱ πύκτοντες, προσπαθοῦσι δι' ἄρκυς ἐντάσεως τῆς ἐνεργητικότητος τῶν νὰ συγκρατήσωσιν ἑαυτοὺς εἰς στάσιν κατ' ἐλάχιστον ἀποτομὴν τῆς γῆς. Εἰς οὐδὲν ἔργον ἀπετυπώθη τε-

δλυμπιακῶν ἀγώνων ἡμέρα, ἥτις ἦτο ἡ παρελθούσα Τετάρτη, ἐπὶ ἧς ἀνταγία κατακλείς τῶν ἀληθῶς μοναδικῶν τούτων ἐορτῶν. Προέκειτο κατ' αὐτὴν νὰ ἀπονεμηθῶσιν οἱ κλάδοι τοῦ κοίνου καὶ τὰ ἐπαθλα εἰς τοὺς εὐτυχεῖς νικητὰς, εὐστοχοτάτη δὲ ἐπὶ ἧς ἡ γνῶμη νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ ἰδῶσι βραβευομένους τοὺς νικητὰς καὶ κεντρικῇ ἢ φιλοτιμίᾳ τὸν νὰ μιμηθῶσιν αὐτοὺς ἐν τῷ μελλόντι καὶ ἀναδειχθῶσιν αὐτῶν ὑπέρτεροι. Ἀπὸ τῆς μῆδ' αὐτῆς ἡμῶς ὡς ἤρκει ἡ κολοσσαία τῆς πόλεως κίνησις πρὸς τὸ Στάδιον. Σαλπίσματα καὶ τυμπανοκρουαὶ ἐπλήρουν τὸν ἀέρα καὶ ἐμέστωνον ζωῆς τὰς δόδους δλων τῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Μνηκίων τὸ σῶμα στρατιωτῶν οὐλαμοὶ καὶ λόγοι, προηγουμένου τυμπανιστοῦ καὶ σηματοφοροῦ, διέσχίζον ἐν ἐρρόθμῳ βαδίσματα τὰς δόδους. Ὅσον οἱ στρατιῶται τοῦ μέλλοντος, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, οἵτινες ἐκ διαφόρων σημείων τῆς πόλεως ἐκινῆσαντες συνεκιντῶντο εἰς τὴν εὐρεσίαν τοῦ Σταδίου πλατείας. Πολλὴ πρὸ τῆς 3 μ. μ. ὑπερτρισχίλια περίπου παῖδια, μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν, τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (τὰ ἰδιωτικά σχολεῖα δὲν μετέσχον τῆς πανηγύρεως) ἐπλήρουν τὸν ἀπέραντον ἐκεῖνον χώρον. Συγχρόνως μυρμηκίαι ἀνθρώπων πάσης τάξεως καὶ φύλου δίκην ἀδιακόπου ρεῖματος ποταμοῦ πολυχέυμονος συναθροῦντο περὶ τὰς τέσσαρας εἰσόδους τοῦ σταδίου πληροῦσαι τὸ ἀπέραντον θέατρον. Ἡ τρίτη ὥρα εὐρετο τὸ στάδιον κατὰφορὸν, ἐν ᾧ αἱ σάλπιγγες ἀνῆγγελλον τὴν ἀφίξιν τῶν βασιλέων καὶ τῶν πριγκίπων. Τούτων εἰσελθόντων ἐπὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν ἀσπεκτῶν καὶ δρόμων, ἄλλαι σάλπιγγες ἀνῆγγελλον τὴν ἀφίξιν τοῦ Διαδόχου περιτοχιζομένου ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ὅστις στὰς πρὸ τῶν προπυλαίων ἐστραφὴ πρὸς τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγαλοφυῶς καὶ μεγαλόφρονος τῆς Ἡπείρου υἱοῦ τοῦ νέου τῆς Ἑλλάδος Ἡρόδου τοῦ Ἀττικοῦ, τοῦ ἀειμνήστου Ἀέθρου καὶ δροῖος πρὸ αὐτοῦ, φέρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ γείσου τοῦ πηλίκου ἐν στρατιωτικῇ χαιρετισμῇ χειροκροτούμενος ἐπὶ τοῦ παρισταμένου πλήθους κατέβηκεν ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δλυμπιακῶν ἀγώνων στέφανον εὐγνωμοσύνης τοῦ πανελληνίου ἐπὶ τῇ ἀναμαρμαρῶσει τοῦ σταδίου, τῆς θαυμασίας καὶ μοναδικῆς ἐν τῇ οἰκονομῇ κωνίστρας, ἥς ἔνεκα ἡ ῥώμη καὶ ἡ δεξιότης καὶ ἡ σωματικὴ χάρις τοῦ κόσμου θὰ κατέρχεται κατὰ τετραετίαν εἰς τῆς Παλλάδος τὸ ἀθάνατον ἄστυ.

Μεθ' οὗ, εἰσελθόντος τοῦ Διαδόχου εἰς τὸ στάδιον, ἤρχοντο αἱ φάλαγγες τῶν μαθητῶν, προηγουμένων τῶν σημειῶν, νὰ καταλαμβάνωσι τὸν στίβον τοῦ σταδίου, ἐπὶ τοὺς ἡχους τῶν ἐμβατηρίων, ἄντα ἀνέκρουον αἱ διάφοροι μουσικαὶ δρχήστραι, ἐπὶ στρατιωτικὰ παραγγέλματα κινούμεναι. Καὶ πρῶτον παρατάχθησαν οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, παῖδια μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν ἡλικίαν τῶν δέκα ἐτῶν, φοροῦντα ναυτικὰς στολὰς, εἰτα τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ μετὰ τούτους οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων, ἔφηβοι οἱ τελευταῖοι οὗτοι. Οἱ μαθηταὶ τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων ἐφόρουν λευκά, πῖλον δὲ ἐλαφρῶς κυανόχρουν.

Καὶ τότε ἔκπαλιν ἐξεπλήχθη θέαμα ἐν τῷ Σταδίῳ. Οἱ δισχίλιοι μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἱ μικροσκοπικοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι, ἐπὶ τὸ γενικὸν προδραμὸν τοῦ βόην ἀγαθὸν διενθυνοῦ τοῦ κεντρικοῦ γυμναστηρίου κ. Σωτήρ. Πέπα, ἤρχοντο ἐκελευστικὰς γυμναστικὰς ἀνοργάνους ἀσκήσεις μετ' εὐρυθυμίας, τίξεως, ἀκριβείας ἀπαραιμῶν. Ἐξέρεμε κυριολεκτικῶς τὸ Στάδιον ἐκ τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ἀνευφημιῶν τῶν ἐδομοκρατικιστικῶν θεατῶν. Ἐνόμεις, διὰ βλέπεις τελείως ἡχημένους στρατιώτας. Στήθη προέτασσοντο, μυριάδες κεφαλῶν ἐκλινον ἐξέμα πρὸς τὰ ὀπίσσω, πόδες ἐπληρῶντο τὸ ἔδαφος μετὰ ζωηρότητος καὶ ἀρεννοποῦ ἐνσταθείας, χεῖρες προσέκλινον ἢ ἀνυρῶντο τοσοῦτον ὁμοιόμορφως, ὥστε ἐνόμεις, διὰ ἀόρατος δύναμις δι' ἀφανοῦς ἱλατηρίον ἐκίνοι τὸν εὐθύμον καὶ παιδρὸν ἐκεῖνον ἐσὺν τῶν νέων βλαστῶν τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς. Πολλὸν θεατῶν παρελθόντων αἱ χεῖρες, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ χειροκροτῶσι καὶ ἐπνίγεται ἡ φωνή, ὥστε νὰ μὴ ἀνευφημῶσιν, ἐκ συγκινήσεως βαθυτάτης πολλοὶ δὲ καὶ ἐκλειον, ἰδίᾳ ἐκ τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος, ἐπιπλάς ἱερὰς ἀντιδύτης ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐκεῖνον τῆς αἰῶνος. Οἱ ξένοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἔπαυον χειροκροτοῦντες τοὺς νέους τούτους Ἑλλήνας στρατιώτας καὶ ὁ Διάδοχος ἐθεάτο κροτῶν ἀδιακόπως τὰς παλάμας πρὸς τὰ ἐμβατήρια τῶν δρχιστρώων, πρὸς αἱ ἐκινούντο τὰ μαθητικά τάγματα. Τὴ τάχα διενόητο κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ Διάδοχος τοῦ βασιλικῶν τοῦ δρόμου τῆς Ἑλλάδος προσέβλεπεν πρὸς τὰς νέας ἐκείνας ἐλληνικὰς γενεὰς καὶ ποῦ ἐστρέφοντο οἱ διαλογισμοὶ τοῦ φιλοτιμίου ἡγεμονίδου, ὃν γεννηθέντα ἐδέχθη ἡ πορφύρα καὶ περιέβαλον αἱ ἐλπίδες τοῦ πανελληνίου καὶ ἐλάνκισαν πόθοι ἐξωμώμενοι διὰ δακρύων, ὃν ἀνδρὸς θέντα ἐπὶ κρηρᾶν αἱ ἀνυχταὶ καὶ τὰ μαρτύρια καὶ οἱ τραγικοὶ ἐξαγνισμοὶ ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων, ὃν δὲ νῦν μετ' ἀγωνίας ἄμα καὶ πίστεως ἀκραδάντων παρακολουθεῖ δλόκληρον τὸ γένος περὶ στρατοῦ μεμνῶντα; Τίς δύναται νὰ ἀμφισβῆλλῃ, διὰ τὴν ἱερὰν ἐκείνην ὥραν μυσικῇ εἶχε συνέντευξιν ἡ διάνοια τοῦ Ἑλλήνος Διαδόχου, τοῦ βασιλέως τῆς αἰῶνος, τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν ἐλληνικῶν φαλάγγων, πρὸς τὴν φαι-

δρῶν ψυχὴν τῶν παιδῶν ἐκεῖνων, ἣν οὔτε ταλαιπωρία βιωτικὰ ἐπὶ κρηρᾶν, οὔτε ἀνυχταὶ καὶ μαρτύρια ἤτις παρῶν, ἐν τοῖς πεδίοις, ἐν οἷς εἶναι πεπρωμένον νὰ ἀνορθωθῇ ἡ τιμή, τοῦ Γένους καὶ θεμέλια νὰ πηχθῶσι τῆς ἐλληνικῆς ἀναγεννήσεως;

Ἐν μέσῳ τῶν αὐτῶν συγκινήσεων, ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐδάρεστον κατάπληξιν, ἐν βοῇ φαιδρωτάτων ἐπιδόκιμασιον παρήλασαν καὶ ἠοκήθησαν οἱ μαθηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τῶν γυμνασίων, ἔφηβοι τέλει οὗτοι, ὥρα οἱ τὰ σώματα, ἐκκίνητον, ζωηροί, ἀλλὰ σεμνοί, ἀληθινὴ τρυφὴ τῶν δρθαλμῶν καὶ τῆς ψυχῆς μουσικοπαθεῖς χάριμα.

Κατόπιν τούτων παρήλασαν ἑκαστον σχολεῖον ἐν στρατιωτικῇ βήματι πρὸ τῶν βασιλικῶν θώκων. Ἡ σημαία ἐκλινε πρὸς χαιρετισμόν, οἱ πῖλοι ἐκείοντο εἰς τὸ κενόν καὶ τὰ ζήτημα ὁ βασιλεὺς ἐδόνον τὸ στάδιον.

Ὅταν παρτάχθησαν δλοὶ οἱ μαθηταὶ καταλαμβάνοντες τὸν στίβον τῶν Ἑρμῶν χώρον τοῦ σταδίου. Καὶ ἤρχοντο ἐκφωνοῦμενα τὰ ὄνόματα τῶν Ὀλυμπιονικῶν καὶ ἀνῆρχοντο οὗτοι τὰς βαθμίδας τὰς ἀγούσας πρὸς τὰς βασιλικὰς ἑδρας καὶ ἐλάμβανον ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τὸν κλάδον τοῦ κοίνου καὶ τὸ ἐπαθλον χειροκροτοῦμενοι ἐπὶ τῶν χιλιάδων θεατῶν. Ἐπερ τινὲς καὶ ἄλλοι χειροκροτήθησαν αἱ Ὀλυμπιονίκαί Σέλλη, τοῦ Μαγαθονίου δρόμου, Σέριδαν τοῦ δίκου, Στάινδαν, τῆς ἄρεως βαρῶν δι' ἑκατέρας χειρὸς, διὰ τὰς γνωστὰς αἰτίας, οἱ ναῖται τῆς δεξιᾶς ἀκροῦ πολεμικῆς λέμευ τῆς Ὀλγας.

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐστράφη πρὸς τὸν Διάδοχον καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπέτεινε λόγους. Οὐδέμια ἐφημερὶς ἀνέγραψε τοὺς λόγους τούτους, ἀλλ' ἄνευ διαφύσεως δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν διὰ τοιοῦτους εἶπε πρὸς τὸν φερέλιπτα υἱόν του ὁ βασιλεὺς λόγους.

«Σοὶ ἐκφράζω, Διάδοχε, τὴν ζωηροτάτην εὐαρεσκίαν μου ἐπὶ τῇ λαμπρῇ καὶ ἐπιτυχεστάτῃ διεξαγωγῇ τῶν ἀγώνων. Ἰδικόν σου ἔργον καὶ καθάρημα εἶναι αἱ λαμπραὶ ἐορταὶ καὶ χάριτας ὁμολογῶ εἰς σὲ καὶ τοὺς συνεργούς σου, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, διὰ ἐπιμήσεται τῆς χώραν μου». Καὶ ἐκινῶν ὁ βασιλεὺς καὶ ἠσπάζοντες τρυφερότητα τὸν υἱόν του καὶ οἱ ἰδόντες ἐχειροκροτήσαν τὸν πατέρα βραβεύοντα τὸν υἱόν, τὸν πρῶτον ἀληθῶς Ὀλυμπιονικῆν, διότι εἰς τὸν ζῆλον τοῦ Διαδόχου τὸν ἀκάματον, τὴν φιλοπατρίδα στοργήν, τὸ ἀκοίμητον ἐνδιαφέρον δρεῖται πρωτίστως αὐτῇ ἡ ἀναβίσις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, αὐτοὺς ὁ προσδιορισμὸς τῶν Ἀθηνῶν ὡς τῆς κατ' ἐξοχὴν ἑδρας τῶν παγκοσμίων πανηγύρεων τῆς ῥώμης καὶ τοῦ σωματικῶν κλάδου, καὶ τελευτῶν τῇ λαμπροτάτῃ αὐτῶν διεξαγωγῇ κατὰ τὰς λαμπρὰς προσφύτας ἡμέρας. Τὸ φῆγμα τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἦτο ὁ κάλλιστος καὶ περαιοδέστατος στέφανος, ὃν διὰ τῶν πατριῶν χεῖλων περιέβαλε τὸ μέτωπον τοῦ ἡγεμονίδου ὁ Ἑλληνισμὸς δλόκληρος, ὁ ἐλευθερός καὶ ἀλύτρωτος καὶ ὁ εἰς τὰ τέσσαρα πέρατα τοῦ κόσμου ἐποικισμένος, πολυπληθὴς παρστὸς ἐν τῷ σταδίῳ καὶ ἰδίως ὁμοῖον ἀντιληφθεὶς τῆς κολοσσαίας ἐργασίας, ἥτις ἀπληθή, ὅπως κινήθῃ ὁ κόσμος δλόκληρος, ὅπως προδιαγραφῶσιν οἱ κανόνες, καθ' οὓς θὰ ἐτελοῦντο αἱ πανηγύρεις, ὅπως ὑπερνεκινθῶσιν αἱ δυσκολίαι, ὅπως προεβλεφθῶσι καὶ αἱ ἐλάττωσι τῶν λεπτομερειῶν.

Καὶ ὅλα ταῦτα προσηνέθησαν θαυμασίως καὶ οἱ ἐντιμοὶ ἄνδρες, οἵτινες ἐξοήθησαν τὸν Διάδοχον, ἐν τοῖς πρῶτοις δὲ δ' χαλκέντερος καὶ δαυμάτινος ἀληθῶς ἐν τοῖς τοιοῦτοις Σπ. Λάμπρος, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Π. Σκουζὴς καὶ ὁ Π. Καλλιγὰς καὶ ὁ Γ. Στρέϊτ καὶ ὁ Μ. Μινδλερ καὶ ὁ Μ. Στελλάκης, εἶναι ἀξιοὶ τῆς πανελληνίου εὐγνωμοσύνης, διὰ ἀμετάπτωτον ἔδεγμα ζήλου, φιλοπονίας θαυμασμοῦ ἀξίαν, ὅπως εἰς ἄριστον φέρωσι πέρας τὸ ἔργον τὸ ἀληθῶς μεγαλό. Ἰδόντων ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἐσπέρας τρέχοντες ἀπανταχόσε, ἀπανταχοῦ παριστάμενοι, ἐν παντὶ παρεμβαίνοντες, συντάσσοντες κανονισμοὺς, ἐγκυκλίους, γράμματα, συνιστάντες ἐπιτροπὰς, δειχόμενοι ξένους, τοὺς πάντας προσπαθοῦντες νὰ ἀρεστήσωσι κατὰ πάντα οὗτω προδιατάξαντες, ὥστε νὰ παράσχουν ἡμῖν τε καὶ τοῖς ξένοις τὸ ἐκπαλιν ἐκεῖνο θέαμα, ὅπερ θὰ μένῃ ἀληθμόνητον, ὥστε νὰ παράσχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀτίμητον τιμὴν, διὰ περιέκλειεν ἐν αὐτῇ ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας τὸ ἄνθος τῆς ἀνθρωπίνης ῥώμης καὶ διὰ ἐπεσσευθῆσαν ἐπὶ τὴν ὥραν, ἀλλ' ἀνυχοῦσαν πατρίδα μας αἱ κάλλιστοι ἀναμνήσεις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Καὶ ὅμως τοὺς ἄνδρας τούτους διὰ πόσον κλενασμῶν καὶ σνοφανισμῶν καὶ σπαρταστάτων μορῶν δὲν ἐπείρασαν ὁ σὺγκλος δχλῶν τῶν παιδῶν. ἄντα κρατοῦσι τὸν εὐδύνητον δημοσιογραφικὸν κλάμον ἀπλῶς, ἵνα κατασχύνωσιν ὅτι ἄριστον εἶχε ὁ τόπος οὗτος, ἵνα σπείρωσι τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν ἀρεπίαν. ἵνα ἐξαρθρώσωσιν ὅτι συμπήγνυται, ἵνα κατερείπωσιν, ἀντὶ νὰ δυοστηρίζωσιν ὅτι δεικνύει σημεῖα κλονισμοῦ; Ἄλλ' ὁ ἐλληνισμὸς ἔμαθεν εὐτυχῶς καὶ εἶδε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἰδίως ὁμοῖον, διὰ ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι οἷαν περιγράφουσι τὰ παιδάρια ταῦτα, διὰ αἱ τάσεις αὐτῆς πρὸς τὸ ἀγαθόν, τὴν ἡμέρωσιν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἔμειναν ἀναλλοίωτοι, ὅλγαι δ' ἀπαιτοῦνται προσπάθειαι, ὅπως καταστῇ ἀληθῶς χώρα εὐδαίμων καὶ ζηλευτή. Νῦν ἀφρηθήσαν οἱ κόσμοι οἱ οὐλοῦντες τὰς

Ἀθήνας ὡς νύμφην, ἐσέσθη ἡ βοή τῶν δόδων, ἐοίγησαν αἱ λαχαὶ αἱ ὑποδεχόμεναι τοὺς νικητὰς καὶ αἱ προσημνικαὶ ἀνευφημίαι τῆς νυκτὸς τῆς Τετάρτης, δι' ὧν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔσπευε τὴν καλλίστην αὐτοῦ καὶ μοναδικὴν ἀρετὴν τῆς φιλοξενίας.

Ἐν τούτῳ λαὸς καὶ ἀριστοκρατία θαυμασίως ἡμιλλήθησαν. Οἱ πολυτάλαντοι Ἑλληνες ἦνοιξαν τὰς αἰθούσας αὐτῶν εἰς τοὺς εὐγενεῖς ξένους. Ὁ Σκουζὴς, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀνεπέτασε τοῦ ἀεὶ προθύμου εἰς πανηγύρεις οἴκου του τὰς πύλας, καὶ ὁ Ἱ. Πεσματζόγλου τὴν ἐσπέραν τῆς Τρίτης διετράνωσεν ἀπαξ εἰ ἐν τῷ Ἀκταίῳ διὰ τῶν τρισχίλιον προσκλήσεών του, διὰ ὅτι πλοῦτος τῶν ἰδιωτῶν εἶναι ἀεὶ πρόχειρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. Διότι διὰ τοῦ κ. Ἱ. Πεσματζόγλου ἡ Ἑλλὰς εἰσία καὶ ἐξένισε μεγαλοπρεπῶς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἡμῶν ἐπισκέπτας.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνάκτορα ἀπέβησαν ἐστία ἀγλαῶς τάτης ξενίας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων γευμάτων ἐδόθη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην πρόγευμα εἰς τοὺς ἐπισήμους διὰ τοὺς ἀγῶνας ἀντιπροσώπων τῶν ξένων κρατῶν καὶ τὰ μέλη τῶν ξένων ἐπιτροπῶν, κατ' αὐτὸ δὲ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπῆγγελλε τὴν ἐπομένην πολυσήμαντον πρόσοιν:

«Αἰσθάνομαι δλους ἰδιόρυσαν χαρὰν διὰ βλέπω συνθηροισμένους ἐνταῦθα περὶ ἐμὲ τοὺς ἀντιπροσώπους δλων σχεδὸν τῶν ἐθνῶν, παρ' οἷς ἐνασχεῖται ἡ γυμναστικὴ καὶ ἡ ἀθλητικὴ. Εἶνε μεγάλη τιμὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἡμιλλήθησαν πάντες ν' ἀξιώσῃ τοῦ ἐπάθλου τῆς νίκης ἐν Ἀθῆναις. Αἱ ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαιότητος, ἡ φιλογένεια τοῦ Ἀέθρου καὶ ὁ ζήλος τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ἀναδεικνύουσι τὴν πρωτεύουσάν μου ὡς τὴν κατ' ἐξοχὴν πόλιν, ἥτις δύναται μετὰ θάρρους νὰ ἐξενίχῃ τοὺς ἐριμεινους ἀθλητικῶν στεφάνων. Παρ' ὅμως ἐπιτροπῶν τῶν διεθνῶν γυμνασίων περὶ παντός δ' τι ἀφορᾷ εἰς τὴν γυμναστικὴν καὶ τὰ διάφορα εἶδη τοῦ ἀθλητισμοῦ ἀναμένον ἐν ἀποφανῇ, ἐν οἷς Ἀγῶνες, οὗς συμφῶνως πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου διοργάνωσεν ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ υἱοῦ μου καὶ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρόνου ἐπιτροπὴ, ὑπῆρχαν ἐπιτυχεῖς. Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅπου θεωρῶ ἐγὼ χρέος μου καὶ χαρὰν μου εἶναι ἡ ἐκφρασις τῆς εὐκρινούς εὐχαριστίας μου, ὅτι ἐσπεύσατε ἐκ πάσης γωνίας τοῦ κόσμου ν' ἀνταποκριθῆτε εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἑλλάδος. Δύνασθε δὲ νὰ εἰσθε βέβαιον, κύριοι, καὶ ν' ἀναγγεῖλητε τοῦτο ἐκ μέρους μου εἰς πάσας τὰς Κυβερνήσεις, τὰς Ἐπιτροπὰς, τοὺς Συνδέσμους καὶ τοὺς Συλλόγους, οὗς ἀντιπροσώπευτε, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ βασιλεία καὶ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ὑπῆρχαν εὐτυχεῖς, διὰ τὸς εἰργόμεν κατὰ τὰς ὥρας ταύτας ἡμέρας ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ διὰ τὴν αὐτὴν χαρὰν αἰσθανόμεθα καθ' ἑκάστον τέταρτον ἔτος, καθ' ὃ συμφορῶν πρὸς τὸν νόμον τοῦ ἡμετέρου βασιλείου ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν ν' ἀνασῶνῃ τοὺς εἰταὶ τοῦς δεσμούς μετὰ πάντων τῶν ἐθνῶν, μεθ' ὧν εὐτυχεῖ διὰ συνεργαζέται ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.»

Ἀλλὰ μὴ ἡ ἄλλη βασιλικὴ οἰκονομία ἔμεινε ἀμέτοχος καὶ ξένη πρὸς τὰς ἐορτάς; Ἀντὶ τὰ βρέφη τῆς βασιλικῆς οἰκονομίας, τέκνα τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ πρίγκιπος Νικολάου, παρίσταντο παίζοντα παρὰ τοὺς βασιλικούς θώκους μετὰ τὴν βακτηρίαν τοῦ σεπτοῦ πάππου. Ἐνόμεις, διὰ βλέπεις δημοτικὸν βασιλεὺς οἰκονομίας. οὐ αὐ μὲν νύμφαι καὶ οἱ μικροὶ ἔργον κατεῖχον τὰς ἑδρας ὡς θεαταί, οἱ δὲ υἱοὶ παρίσταντο ἐν τῇ παλαίστρᾳ ὡς κοσμητορες καὶ ἐλλανόδοκοι. Καὶ τῷ ὄντι ὁ Διάδοχος, ὁ εὐδύστερος πρίγκιψ Γεώργιος, ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ὡς τοιοῦτοι παρίσταντο ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἐσπέρας ἐν τῷ στίβῳ καταφευγόμενοι ἐπὶ τοῦ ἀπικτοῦ ἡλίου, ἰδῶντι παρερροόμενοι, τῶν πάντων ἐποπτευόντες καὶ περὶ τῶν πάντων κρινόντες μετ' ἀμεροληφίας καὶ δικαιοσύνης, αἰνίτες ἐξοφάλλαν τὴν Ἑλλάδα τὴν ὑπᾶντι τιμῇ, διὰ οὐδένα τῶν διαγωνισθέντων ἠδύνατον. Εἰς τὸν Διάδοχον καὶ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον, πρέπει ἀπαξ εἰ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει μεγίστην εὐγνωμοσύνην.

ΠΛΕΙΣΤΑΙ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Διάδοχον ὡς Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δλυμπιακῶν ἀγώνων θερμοτάτα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῶν ἀγώνων.

Ἐκείνους ἐκ Παριῶν ὁ Σουηδὸς συνταγματάρχης Μπάλε ἀπέστειλε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Σ. Λάμπρον:

«Ἐδραστήθητε νὰ δεχθῆτε, κύριε καὶ ἀγαπητὲ συνάδελφε, τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν μέγαν θαυμασμόν ἐπὶ τῇ ἐξόχῳ διοργανώσει καὶ τῇ πλήρῃ ἐπιτυχίᾳ τῶν δλυμπιακῶν ἀγώνων. Οἱ Σουηδοὶ χαιρετίζουν ὑμᾶς καὶ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ διαβεβαίωσιν, διὰ λυπούμενοι ἐγκαταλείποναι τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ δὲ Ἱταλοὶ δημοσιογράφοι τοῦτο:

«Οἱ Ἱταλοὶ δημοσιογράφοι πρὶν ἢ ἐγκαταλείπειν τὴν Ἑλλάδα ἀποπέμψαν θερμὰ χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς δραστηρίους διοργανωτὰς τῶν δλυμπιακῶν ἀγώνων.»

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μ. Βρετανίας ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Γεν. Γραμματεῖα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δλυμ.

«Κατ' ἐντολὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μεγάλης Βρετανίας Ἀθλητῶν τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων εὐχαρίστας ἐκφράζουσιν εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐπιτροπὴν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, δι' ὅλην τὴν

φιλοφροσύνην, εὐγένειαν καὶ φιλοξενίαν ἥς ἐτύχον ἐν Ἀθῆναις παρ' ὑμῶν.

Ἡ ἀνάμνησις τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐορτῆς τῆς ἀπὸ περικοπῆς μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας ἐν τῇ ἰστορικῇ καὶ ὥραϊς ἡμῶν πόλει θὰ διαμείνῃ διὰ πάντας ἐν τῶν πολιτισμῶν καὶ εὐτυχεστάτων ἡμῶν ἀποκτημάτων.

Λορδος Δεσβρῶ

- 1) Ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Βρετανίας
- 2) Ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Βρετανίας

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν εἰκοσάημερον τοῦ Ἀπριλίου εἰσεπράχθησαν ἐπὶ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς εἰς χαρτονομίσματα δρ. 1,162,524 20 καὶ εἰς χρυσὸν 119 369 45. Κατὰ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχον εἰσπραχθῇ δρ. 978,592.95 εἰς χαρτονομίσματα καὶ 79,538 35 εἰς χρυσόν. Προκύπτει ἐπομένως διαφορά ἐκ τῶν πρώτων ἐπὶ πλέον δραχ. 103,931.25 καὶ ἐκ τῶν εἰς χρυσόν 39,831 10.

ΕΛΠΙΖΕΤΑΙ διὰ ἐντὸς τῆς ἰσημερινῆς ἐβδομίδος θὰ καταρτισθῇ δριστικῶς τὸ καίμενον τῆς ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Ἀγύπτου συμβάσεως, ἔξομα λισθειῶν πασῶν τῶν ἀναφεισθῶν δυσχερεῶν, καὶ ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ ἐν Καίρῳ ἀντιπροσώπου τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Ναοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀγύπτου Βουδάρου πασῶ Γκάλη.

ΤΗΝ παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐκοιμήθησαν εἰς Πειραιᾶ τὰ ταχυδῶλα τῶν ἐπισκευασθέντων τορπιλλοδύλων καὶ μετηνέχθησαν εἰς ναύσταθμον, ὅπου θὰ ἀρχίσῃ ἡ τοποθέτησις αὐτῶν.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ διάταξεν, ὅπως συγκεντρωθῶσιν εἰς Μεσολόγγιον τὰ ἐδρεῖοντα ἐν Πάτραις, Κερκύρα, Ζακύνθῳ καὶ Πάτραις στρατιωτικὰ σώματα πρὸς τέλειον στρατιωτικὸν ἀσκήσεων.

Εἰς τῶν προσφάτων λαμπρῶν ἐορτῶν τῶν ἀγῶνων τὴν πολλαπλὴν ὀφείλειαν χρεωστούμεν καὶ τοῦτο τὸ μέγα ἀγα